

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 אוקטובר 2017

ע"מ 48657-08-15 מימון ואח' נ' פקיד שומה חולון
ע"מ 49883-01-16 מימון ואח' נ' פקיד שומה חולון

לפני כב' השופטת ירדנה סרוסי

מעוררים

1. פזית מימון
2. דקר מימון
המערער בעצמו

נגד

משיב

פקיד שומה חולון
ע"י ב"כ עו"ד אדם טהרני
מפרקליטות מחוז תל-אביב (פיסקאלית)

פסק דין

מבוא

בפניי שני ערעורים על שתי שומות שקבע המשיב.

מערערת מס' 1 (להלן: "המערערת") מחזיקה ב- 100% מהון המניות של חברת אפוקסי טקסטיל בע"מ (להלן: "אפוקסי" או "החברה") ומערער מס' 2 (להלן: "המערער") משמש מנהל החברה.

הערעור הראשון שבכותרת מתייחס לשנת המס 2010 (ע"מ 48657-08-15) והערעור השני שבכותרת מתייחס לשנות המס 2011-2012 (ע"מ 49883-01-16).

יחד עם שני ערעורים אלו נשמע בתחילה ערעור נוסף שהוגש על שומה שהוצאה לחברה (ע"מ 48629-08-15). ערעור זה נדחה לאחר שהחברה לא הפקידה ערובה בקופת בית המשפט לתשלום הוצאות המשפט של המשיב וזאת בהתאם להחלטת מותב זה מתאריך 20.12.2016. לאור זאת, השומה שנקבעה לחברה חלוטה וסופית.

עניינו של הערעור הראשון הוא בתוספת הכנסה שנקבעה למערערת בסכום של 277,800 ש"ח. המשיב קבע תוספת הכנסה זו בהתבסס על כרטיס קופה (מש/1) של החברה ממנו עולה כי יתרת הסגירה של הקופה בשנת 2010 עמדה על סך של 277,800 ש"ח.

עמוד 1 מתוך 11

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 אוקטובר 2017

ע"מ 48657-08-15 מימון ואח' נ' פקיד שומה חולון
ע"מ 49883-01-16 מימון ואח' נ' פקיד שומה חולון

בדיקות שערך המשיב העלו כי סכום זה לא הופיע כיתרת הפתיחה של כרטיס הקופה של החברה לשנת 2011 (מ/ש 4); בנוסף, סכום זה לא הופקד בחשבון הבנק של החברה (מ/ש 2) וגם לא הוכח כי ספקים של החברה זוכו בגינו. מאחר שהמערערים לא הניחו דעתו של המשיב, הוסף סכום זה להכנסתה החייבת של המערערת, בעלת המניות בחברה והרשומה כבן הזוג הרשום, וסווגה כהכנסה ממשכורת ולחלופין כהכנסה מדיבידנד ולחלופי חילופין כהכנסה לפי סעיף 10(2) לפקודת מס הכנסה.

עניינו של הערעור השני הוא בתוספת הכנסה שנקבעה למערערת בסכום של 340,000 ש"ח. המשיב קבע תוספת הכנסה זו למערערת בהסתמך על דפי חשבון בנק של החברה מהם ניתן ללמוד כי בתאריך 1.6.2011 הפקידה חברת טרופימן בע"מ סכום של 340,000 ש"ח בחשבון הבנק של החברה, וכשעה לאחר מכן, נמשך מלוא הסכום במזומן (מ/ש 2).

בהעדר הסבר מניח את הדעת, קבע המשיב כי הסכום נמשך על ידי המערערים וזאת בשל היותם בעלי השליטה בחברה ובחשבון הבנק. סכום זה הוסף להכנסתה החייבת של המערערת, הרשומה כבן הזוג הרשום, וסווג כהכנסה ממשכורת, לחלופין כהכנסה מדיבידנד ולחלופי חילופין כהכנסה לפי סעיף 10(2) לפקודת מס הכנסה (המשיב הוסיף להכנסתה של המערערת סכום נוסף של 42,793 ש"ח המהווה משכורת של המערערת שלא דווחה. המערערים אינם מתייחסים לכך בסיכומיהם ומכאן שסכום זה אינו שנוי במחלוקת).

הערעור של החברה

1. בביקורת שערך המשיב לחברה נמצא חוסר התאמה בין מחזור ההכנסות המדווח של החברה בדו"ח הכספי לשנת 2010 בסכום של 1,186,075 ש"ח (מ/ש 3) לבין מחזור ההכנסות הרשום בכרטיס ההכנסות בספריה בסכום של 1,796,640 ש"ח (מ/ש 1), היינו, לטענת המשיב, בדוחות הכספיים של החברה הושמטה הכנסה בסכום של 610,566 ש"ח.
2. המשיב בדק ומצא את אותם חשבונות שהושמטו בעת עריכת הדוחות הכספיים של החברה. חשבונות אלו מפורטים בסעיף 1 לסיכומי המשיב וסכומם המצטבר מגיע לסכום של 610,566 ש"ח.
3. לאור זאת, במסגרת השומה שנקבעה לחברה לשנת 2010 הוספה לה הכנסה בסכום של 610,566 ש"ח.

בעקבות דחיית הערעור של החברה, השומה שנקבעה לה הפכה לסופית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 אוקטובר 2017

ע"מ 48657-08-15 מימון ואח' נ' פקיד שומה חולון
ע"מ 49883-01-16 מימון ואח' נ' פקיד שומה חולון

הערעור הראשון

4. למערערת נקבעה תוספת הכנסה בגובה יתרת הסגירה של כרטיס הקופה של החברה בסכום של 277,800 ש"ח.
5. במסגרת ישיבת ההוכחות לא ידע המערער לתת הסברים ביחס לסכום זה (פרוטוקול דיון מתאריך 10.5.2017 עמ' 13 שורות 20-21, עמ' 14 שורות 10-11). המערער לא הציג הסבר מדוע סכום זה אינו מהווה את יתרת הפתיחה של כרטיס הקופה של החברה לשנת 2011; המערער לא הוכיח כי סכום זה הופקד בחשבון הבנק של החברה ואף לא הוכיח כי שולם למי מספקי החברה באופן שיש להתירו כהוצאה מוכרת בחברה.
6. כאמור, המערערים לא סיפקו גרסה, לא כל שכן גרסה סדורה, לגבי מה נעשה בכספים החסרים.
כל שניתן להבין מטענות המערערים הוא שכספים אלו שימשו בידם לצורך תשלום לספקים (סיכומי המערערים, ז', ח' יד', טו').
כלומר, המערערים אינם חולקים על כך כי כספים אלו נמשכו על ידם; המחלוקת היא רק בשאלה מה נעשה בכספים אלו לאחר משיכתם ואם אכן שימשו כתשלום לספקי החברה או כתשלום לכל הוצאה אחרת, מותרת ובת ניכוי, של החברה.
7. דא עקא, המערערים לא הצליחו להרים את נטל ההוכחה המוטל עליהם ולשכנע כי סכום זה שימש לתשלום לספקי החברה או לכל הוצאה אחרת מוכרת של החברה.
לאור זאת, אינני מוצאת עילה להתערב בקביעת המשיב לפיה יש להוסיף סכום זה להכנסת המערערת, שהיא בן הזוג הרשום, ולסווגה כהכנסה ממשכורת.
8. ייחוס ההכנסה האמורה למערערים נובעת מן העובדה שהם בעלי השליטה בחברה והם אלו ששולטים בכספיה.
9. אכן, ייחוס הכספים למערערים אינה מבוסס על ראיות ישירות, לדוגמא, הצלבה בין כספים שנמשכו מחשבון החברה לבין כספים שהופקדו בחשבון הבנק האישי של המערערים.
עם זאת, כאשר המערער אינו מכחיש כי סכום זה נמשך על ידו מחשבון החברה (סיכומי המערערים סעיף ז') אולם אין לאל ידו לשכנע כי השתמש בסכום זה, בכובעו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 אוקטובר 2017

ע"מ 15-08-48657 מימון ואח' נ' פקיד שומה חולון
ע"מ 16-01-49883 מימון ואח' נ' פקיד שומה חולון

הניהולי, למימון הוצאות החברה, אין מנוס מן המסקנה כי סכום זה נותר בידו ומהווה הכנסה אישית שלו (ע"א 10088/09 דגמין נ' פקיד שומה באר שבע (14.4.2011); ע"א 976/06 מרום נ' נציבות מס הכנסה – פקיד שומה באר שבע (6.11.2008); ע"מ (מחוזי י-ם) 11-02-3388 חברת מ.א.כ.ל. מזון איכות כשר למהדרין בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים 1 (17.7.2013));

10. המערערים טוענים בפסקה 5. לסיכומיהם כי סכום של 535,297 ש"ח שהופקד בתאריך 24.12.2010 בחשבון הבנק של החברה (מש/1) נמשך למעשה במזומן ושימש לתשלום לספקים אס אר צפון בע"מ (סכום של 508,314 ש"ח) ולקמפוס טקסטיל בע"מ (58,012 ש"ח).

טענה זו אין בידי לקבל.

11. ראשית, חישוב אריתמטי פשוט מלמד כי אין התאמה בין סכום של 535,297 ש"ח לבין סכומם של שני התשלומים שכביכול שימשו לתשלום לספקים הנ"ל. שנית ועיקר, לא הוצגה כל ראיה שיש בה, ולו לכאורה, לתמוך בטענה זו. המערערים לא טרחו לזמן את הספקים הנ"ל כעדים מטעמם, לא טרחו להציג חשבוניות או קבלות שמעידות על ביצוע תשלומים אלה לספקים ולא הציגו שום מסמך או ראיה תומכת אחרת.

כל שצרפו המערערים לתמיכה בטענה זו הוא מסמך הנחזה כחתום על ידי יועץ המס סמיח אגבאריה (צורף כנספח ד' לסיכומי המערערים).

יצוין כבר כעת, כי נספח ד' צורף לסיכומים שלא כדין, תוך הרחבת חזית המחלוקת, מבלי לבקש את רשות בית המשפט לצירופו, מבלי להגיש בקשה להגשת ראיות נוספות ועיקר – תוך שלילת זכותו של המשיב לחקור את עורך המסמך בחקירה נגדית. לאור זאת, אני מורה על הוצאת נספח ד' מסיכומי המערערים.

עם זאת, ולו למען הסר כל ספק, הרי שגם לגוף העניין אין במסמך זה ובטענה החדשה העולה ממנו כדי לסייע למערערים. אסביר.

סכום של 58,012 ש"ח מופיע בכרטיס הקופה כסכום שנמשך בתאריך 12.12.2010 והופקד בחן-נגדי 4001 שהוא כרטיס חברת קמפוס טקסטיל בע"מ כאשר בתום השנה היתרה בחשבון היא אפס. כלומר, סכום זה אינו כלול בסכום של 535,297 ש"ח שנמשך, לפי הטענה, בתאריך מאוחר יותר (24.12.2010).

בדומה, עיון בכרטיס של הספק אס אר צפון בע"מ מלמד כי אכן שולמו לו סכומים, שנמשכו מקופת החברה (לפי כרטיס הקופה), אך מדובר בסכומים שונים וממועדים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 אוקטובר 2017

ע"מ 48657-08-15 מימון ואח' נ' פקיד שומה חולון
ע"מ 49883-01-16 מימון ואח' נ' פקיד שומה חולון

שונים שאינם תואמים את מועד משיכתו הלכאורית של סכום 508,314 ש"ח (הסכומים ששולמו לאס אר צפון בע"מ לפי כרטיס הספק וכרטיס הקופה: סכום של 55,200 מתאריך 2.2.2010; סכום של 131,345 ש"ח מתאריך 2.2.2010; סכום של 62,800 מתאריך 18.2.2010; סכום של 42,800 ש"ח מתאריך 4.3.2010; סכום של 141,444 ש"ח מתאריך 5.4.2010; סכום של 61,280 ש"ח מתאריך 8.4.2010; סכום של 62,800 ש"ח מתאריך 20.5.2010; סכום של 35,800 ש"ח מתאריך 30.6.2010; סכום של 182,346 ש"ח מתאריך 6.7.2010; סכום של 38,500 ש"ח מתאריך 25.7.2010; סכום של 199,558 ש"ח מתאריך 10.8.2010; סכום של 52,110 ש"ח מתאריך 18.8.2010; סכום של 38,210 ש"ח מתאריך 20.9.2010; סכום של 48,200 ש"ח מתאריך 20.10.2010; סכום של 42,100 ש"ח מתאריך 20.11.2010).

12. למעשה, פועל יוצא מטענתם החדשה של המערערים הוא שסכום של 535,297 ש"ח, אשר לפי כרטיס הקופה הופקד מקופת החברה בחשבון הבנק (ראו גם כרטיס הבנק ב- **מש/1**), כלל לא שימש לתשלום לספקים אלא נותר בקופת החברה, באופן שיתרת הקופה הייתה צריכה להיות **גבוהה יותר**, בסכום של 535,297 ש"ח, ויתכן שאף היא מצאה את דרכה לכיסם הפרטי של המערערים.

13. **ואדגיש**, תוספת ההכנסה למערערים מבוססת רק על **היתרה** הרשומה בכרטיס הקופה לסוף שנת 2010 שעמדה על סכום של 277,800 ש"ח.

המשיב אינו טוען כי יש לראות במשיכות הכספים שנעשו במהלך השנה מהקופה ואשר שימשו לתשלום לספקים (ובכללם תשלום הסכום של 535,297 ש"ח) משום משיכה של בעלי מניות. כאמור, זקיפת ההכנסה למערערים היא רק בגין היתרה בקופה בסוף שנת 2010, לאחר כל התשלומים האמורים.

14. המערערים טוענים בפסקה 2. לסיכומיהם, כי מבדיקת תשלומי ההמחאות לספקים, לפי כרטיס החברה לשנת 2010, עולה כי המחאות בסכום של 1,503,954 ש"ח לא נפרעו. לאור זאת, הם נאלצו לטענתם לשלם לספקים מכיסם הפרטי ולכן בוצעו משיכות הכספים מחשבון החברה.

לתמיכה בטענתם המערערים צרפו את נספח ג' אלא שלא ניתן להבין ממנו מהם הסכומים המדוברים וכיצד הם קשורים לכרטיס לשנת 2010 (נספח ג') כולל את כרטיס הקופה לשנת 2011).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 אוקטובר 2017

ע"מ 48657-08-15 מימון ואח' נ' פקיד שומה חולון
ע"מ 49883-01-16 מימון ואח' נ' פקיד שומה חולון

יתירה מכך, לטענת המערערים (סעיף יד' לסיכומים) "קיימת יתרת הזכות שאינה מופיעה בספרי החברה כיוון שהיא שולמה מחוץ לחברה ולא עודכנה בספרי הנהלת החשבונות 'שכן ההמחאות לא נפרעו'".

מעבר לכך שטענה זו לא הוכחה, אין לאפשר למערערים להתכחש לרישומים בהנהלת החשבונות של החברה (ע"מ (מחוזי מרכז) 44903-01-15 ליברמן נ' פקיד שומה נתניה, פסקה 9 (8.11.2016)). מה גם, שאם לטענת המערערים לא ניתן להסתמך על הרשום בכרסות של החברה, ממילא לא ברור על בסיס מה נערכו הדוחות הכספיים, עליהם הם מסתמכים בערעור.

15. הפועל היוצא הוא שדינו של הערעור הראשון להידחות.

הערעור השני

16. במסגרת הערעור השני נקבעה למערערת תוספת הכנסה בסכום של 340,000 ש"ח. המשיב למד על הסכום מתוך דפי חשבון הבנק של החברה (מ/ש 2) המעידים, כי בתאריך 1.6.2011 בשעה 13.23 הופקד סכום זה על ידי חברת טרופי מן בע"מ בחשבון הבנק של החברה ואילו כשעה לאחר מכן (14.34) נמשך במזומן. יצוין כי לחברת טרופי מן בע"מ היה חוב לחברה בסכום של 500,406 ש"ח נכון לתום שנת המס 2010.

17. המערער אינו חולק כלל על כך שסכום זה נמשך על ידו:

"מר מימון: אני לא מכיר, כמו שעורך הדין אומר והשלטונות אומרים לגבי לקיחת כספים, אני לא יודע מאיפה זה בא. אני לא כופר בזה, במשיכה של הכסף שמופיעה שמה, אכן משכתי את הכסף, אני משכתי את הכסף על מנת לשלם לספקים אותו, ספקים..." (פרוטוקול עמ' 10 שורות 14-17).

18. אולם, כאשר נשאל המערער, כמה פעמים, לאיזה ספקים שילם את הכספים השיב "אני לא זוכר את הזה שלהם כרגע, אני לא זוכר בדיוק את כל, יכול להגיד לך ששילמתי את זה" (פרוטוקול עמ' 15 שורות 6-7) ובהמשך הדברים השיב "היו הרבה ספקים, לא זוכר בדיוק. אני לא, לא יכול, לא עולה לי" (שם, שורה 25).

19. בנסיבות אלו, כאשר מחשבון הבנק של החברה, שנמצאת בשליטתם של המערערים, נמשכים כספים, וכאשר אין מחלוקת כי כספים אלו נמשכו על ידי המערערים, ובהעדר גרסה מגובת בראיות לגבי מה נעשה בכספים אלו ולמי שולמו, איני רואה מקום

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 אוקטובר 2017

ע"מ 48657-08-15 מימון ואח' נ' פקיד שומה חולון
ע"מ 49883-01-16 מימון ואח' נ' פקיד שומה חולון

להתערב בקביעת המשיב לפיה יש לראות בכספים אלו הכנסה של המערער, שהיא בן הזוג הרשום.

20. טענת המערער כי אינו זוכר למי שולמו הכספים אינה מסתברת ומחזקת את המסקנה כי אין לקבל את גרסתו.

שורת ההיגיון והשכל הישר מחייבים את המסקנה כי אדם המושך סכום של מאות אלפי שקלים במזומן זוכר מה עשה עמו. מה גם שעיון בדפי הבנק של החברה (מ/ש/2) מלמד כי משיכה בהיקף כזה הייתה חריגה בנוף המשיכות מחשבון החברה.

21. המערערים טוענים בפסקה 6. לסיכומיהם כי המערער שילם מכספו הפרטי לספקים שונים בשנת 2011 סכום של 630,075 ש"ח. טענה זו אין בידי לקבל.

22. ראשית, טענה זו מבוססת על נספח ה' שצורף שלא כדין לסיכומי המערערים (בדומה לנספח ד'), לאחר סיום שלב הראיות, מבלי לקבל את אישור בית המשפט ותוך פגיעה בזכויותיו הדיוניות של המשיב ולכן אני מורה על הוצאתו של נספח ה' מסיכומי המערערים (רע"א 2715/13 חוסין ורדה נ' מנהל מקרקעי ישראל, פסקה 4 (28.11.2013)).

שנית, טענה זו נטענה בעלמא ואינה מגובה בשום ראיה. שלישית, הטענה אינה מסתברת: לא ברור מדוע נדרש כי המערערים ישלמו מכיסם הפרטי לספקים שעה שמדובר בעסק של חברה בע"מ; לא ברור אם היו למערערים ערבויות אישיות כלפי אותם ספקים; לא ברור מה היו מקורותיהם העצמיים של המערערים לתשלום סכום כה נכבד בפרט על רקע טענותיהם בדבר מצבם הכלכלי הקשה; ולא ברור מדוע סכום זה אינו מופיע כהלוואת בעלים בספרי החברה.

23. הפועל היוצא הוא שגם דינו של הערעור השני להידחות.

סיווג ההכנסה

24. המערערים לא טענו בסיכומיהם בעניין אופן סיווג תוספת ההכנסה שנקבעה להם ולכן יש לראותם כמי שזנחו את טענותיהם בעניין זה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 אוקטובר 2017

ע"מ 15-08-48657 מימון ואח' נ' פקיד שומה חולון
ע"מ 16-01-49883 מימון ואח' נ' פקיד שומה חולון

טענה שנטענה בכתב הטענות אך לא הועלתה בסיכומים, דינה כדין טענה שנונחה ובית המשפט לא ישעה לה (ע"א 2950/07 סולימאן נ' מדינת ישראל – מנהל מקרקעי ישראל, פסקה 32 (26.10.2009)).

25. יש לקבל את טענתו העיקרית של המשיב לפיה תוספת ההכנסה למערערים תסווג כהכנסה ממשכורת. אין מחלוקת כי המערערים עבדו בחברה ולכן היו זכאים למשכורת בגין יגיעתם האישית.

במקביל, הוצאת המשכורת תוכר בשומת החברה כדי למנוע תוצאה של כפל מס.

26. תוצאה זו גם עולה בקנה אחד עם שיטת המיסוי הדו-שלבית החלה במיסוי חברה: כזכור, לחברה נקבעה תוספת הכנסה בשנת 2010 בסכום של 610,566 ש"ח. תוספת זו היא בקירוב תוספת ההכנסה שנקבעה למערערים בשנות המס 2010-2011 (617,800 ש"ח). חיוב המערערים בשיעור מס נמוך החל על דיבידנד אינה מתיישבת עם העובדה שההכנסה במישור החברה מעולם לא דווחה וממילא לא שולם מס חברות בגינה ואינה עולה בקנה אחד עם שיטת המיסוי הדו-שלבית. מעבר לכך, כלל לא הוכח כי התמלאו התנאים הנדרשים לחלוקת דיבידנד בחברה (פרוטוי עמ' 20 שורות 14-21, 27-29).

חישוב נפרד

27. המערערת טוענת כי היא זכאית לחישוב נפרד של המס על הכנסתה לפי סעיף 66(ד) לפקודת מס הכנסה. לחלופין, היא זכאית לטענתה לחישוב נפרד לפי הוראת סעיף 66(ה) לפקודה (סעיף טז' לסיכומים).
טענה זו אין לקבל.

28. ראשית, המערער הוא בן הזוג שאיננו בן הזוג הרשום ולכן רק הוא זכאי לתבוע שייערך בעניינו חישוב מס נפרד. המערערת שהיא "בן הזוג הרשום" אינה זכאית לחישוב נפרד של המס.

29. שנית, מקור ההכנסה של המערערים הוא חברת אופקסי, כלומר מדובר במקור הכנסה משותף אשר למערערים מלוא הזכויות בו. ממילא לא הוכח כי מתקיימים התנאים שבסעיף 66(ד) לפקודה המאפשרים ביצוע חישוב נפרד (ע"א 8114/09 מלכיאלי נ' פקיד שומה אשקלון (1.2.2012)).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 אוקטובר 2017

ע"מ 48657-08-15 מימון ואח' נ' פקיד שומה חולון
ע"מ 49883-01-16 מימון ואח' נ' פקיד שומה חולון

30. שלישית, גם התנאים שבסעיף 66(ה) לפקודה (כנוסחו טרם ביטולו בתיקון מס' 199 לפקודה מתאריך 1.1.2014) אינם מתקיימים שכן אין חולק כי למערערת הייתה הכנסה לפי סעיף 2(2) לפקודה מעבודה במועצה הדתית בראשון לציון (פרוטוי' עמוד 15 שורות 29-30) ולכן לא מתקיים התנאי שבסעיף 66(ה)(2)(ב). גם לא נמסרה למשיב הודעה כדרישת סעיף 66(ה)(2)(ג).

נטל הראיה והשכנוע

31. המערערים העלו טענה לפיה ספרי החברה לא נפסלו ולכן נחשבים קבילים (סעיפים א'-ד' לסיכומים). לשיטתם, יש בכך להטיל על המשיב את נטל הצדקת השומה בהתאם להוראת סעיף 155 לפקודה, ובנטל זה לא עמד המשיב.
 32. אכן, ספרי החברה לא נפסלו והם קבילים. אולם נתון זה אינו רלוונטי למערערים שאינם מנהלים ספרים ושהשומות שנקבעו להם הן אלו הנדונות בערעורים דנן. כזכור, הערעור של החברה, המחויבת בניהול ספרים, נדחה זה מכבר.
 33. מעבר לצורך, ולמען הסדר הטוב, אציין כי לא די בהיותם של ספרי החברה קבילים על מנת להטיל על המשיב את "נטל ההצדקה". על מנת שנטל ההצדקה יוטל על המשיב, השאלה שבמחלוקת צריכה להיות "שאלה פנקסית", היינו, שאלה שאת התשובה לה ניתן ללמוד מפנקסי החברה. כאשר השאלה שבמחלוקת היא "לבר פנקסית", כלומר אינה נובעת מספרי החשבונות ולצורך בירורה אין נזקקים למה שכתוב בספרים, עניין התקינות של הספרים אינו מעלה ואינו מוריד ועל המערער להתחיל בהבאת ראיותיו (ע"א 4493/12 ביבי נ' פקיד שומה ירושלים 1, פסקאות 7-8 (13.4.2014); ע"מ (מחוזי מרכז) 44903-01-15 ליברמן נ' פקיד שומה נתניה, פסקאות 7-9 (8.11.2016)).
 34. ומן הכלל אל הפרט.
- המחלוקת בערעור הראשון היא מה נעשה בסכום של 277,800 ש"ח שהיה בקופת החברה בשנת 2010 לפי כרטיס הקופה.
- בספרי החברה אין כל תיעוד לאשר נעשה בסכום זה וממילא אין לומר כי התשובה לשאלה זו מצויה בספרי החברה. על כן, המחלוקת בערעור היא "לבר פנקסית" שכן התשובה לה אינה מצויה בספרי החברה. אין בספרי החברה תיעוד לטענת המערערים כי הכספים שנמשכו שולמו לספקים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 אוקטובר 2017

ע"מ 15-08-48657 מימון ואח' נ' פקיד שומה חולון
ע"מ 16-01-49883 מימון ואח' נ' פקיד שומה חולון

אשר לערעור השני, גם כאן המחלוקת אינה פנקסנית שכן התשובה לשאלה, מה נעשה עם הסכום של 340,000 ש"ח שנמשך במזומן על ידי המערערים כשעה לאחר הפקדתו בחשבון הבנק של החברה, אינה מצויה בספרי החברה. גם הטענה כי הסכום שנמשך שולם לספקים (או לאחרים) אינה מקבלת ביטוי בספרים.

35. מכל מקום, אף אם היה על המשיב להצדיק את השומה, וכאמור איני סבורה כך, הרי שהוא עמד בנטל זה.

36. לעומת זאת, המערערים לא סיפקו גרסה, לא כל שכן גרסה סדורה ומפורטת, שיש בה לסתור את שומות המשיב לשנים הנדונות.

עדות המערער הייתה עדות יחידה והמערערת נמנעה מלתת עדות. המערערים לא זימנו עדים שיכלו לשפוך אור על אופן ההתנהלות ובראשם את יועץ המס סמיח אגבריה, את רואה חשבון שאול שויקה ואת הספקים אשר לטענת המערער שולמו להם הכספים שנמשכו מהחברה. כפי שנאמר לא אחת בפסיקה, הימנעות מלהביא עד שיכול היה לתמוך בטענת בעל דין מקימה חזקה עובדתית שיש דברים בגו ושבעל הדין חושש מעדותו של העד ומחשיפתו לחקירה שכנגד (ע"א 143/08 בני חי קרצמן נ' שירותי בריאות כללית (26.5.10); ע"א 548/78 נועה שרון נ' יוסף לוי, לה (1) 736; ע"מ 27098-13-07 פקיד שומה יחידה ארצית לשומה נ' יוסף צ'ונה ואח' (29.12.13)). התוצאה היא, שהמערערים לא הצליחו לסתור את שומות המשיב.

סוף דבר

דין שני הערעורים שבכותרת להידחות ושומות המשיב תיוותרנה על כנן (רשמתי לפניי הסכמת המשיב בעניין סכום של 40,796 ש"ח; ככל שמדובר בסכום שלא נמשך כמשכורת הרי שיש להפחיתו מתוספת ההכנסה שנקבעה למערערת לשנת 2010).
המערערים יחויבו בהוצאות המשפט בסכום של 20,000 ש"ח.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

18 אוקטובר 2017

ע"מ 48657-08-15 מימון ואח' נ' פקיד שומה חולון
ע"מ 49883-01-16 מימון ואח' נ' פקיד שומה חולון

ניתנה היום, כ"ח תשרי תשע"ח, 18 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.

יarden סרוסי, שופטת